

Підсумовуючи, необхідно в першу чергу підвищити критичне мислення та фінансову грамотність населення, поширювати курси з особистих фінансів починаючи зі шкільної програми і до вищих навчальних закладів, оскільки лише законодавче регулювання не дасть бажаного результату. Також необхідно скоротити кількість суб'єктів державного фінансового моніторингу до трьох органів (НБУ, НКЦПФР, державна служба фінансового моніторингу), систему фінансового моніторингу ґрунтувати на оцінці ризиків, аудиторів що подавали неправдиві дані банківського аудиту назавжди виключати з реєстру аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності, створити постійні групи з безперервного моніторингу системно важливих банків.

Література:

1. World Bank national accounts data, and OECD National Accounts data files [Електронний ресурс] // World Bank. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.МКТР.KD.ZG?locations=UA&view=chart>
2. Інвестиційна компанія Dragon Capital. Опитування іноземних інвесторів : другий раунд [Електронний ресурс] / Інвестиційна компанія Dragon Capital, Центр економічної стратегії, Європейська бізнес-асоціація. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: https://dragon-capital.com/files/uploads/2017_09_13_investorsurveyresults_16_9_ukr_1.pdf
3. Національний банк України. Прес-реліз [Електронний ресурс] / Національний банк України. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=62425317

АУДИТ В СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОГО КОНТРОЛЮ УКРАЇНИ

Наталія Хомяк

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

Email: nvh878@ukr.net

У кожній країні, і в Україні зокрема, поряд із розвитком економіки функціонує система економічного контролю. Система економічного контролю в Україні включає державний контроль, муніципальний контроль, контроль власника і аудит.

Закономірність виникнення аудиторського контролю в Україні зумовлена становленням ринкових відносин, яким притаманні такі явища, як приватизація державного майна, реформування і розвиток різних форм власності, надання більшої самостійності в підприємницькій діяльності суб'єктам господарювання, зміни законодавчих документів та вимог до обліку і звітності підприємств та ін. Всі ці процеси ускладнюють облік діяльності суб'єктів господарювання, ускладнюють формування показників звітності, підвищується загроза недостовірної звітної інформації.

Кризові явища в економіці України, боротьба із корупцією, тіньовою економікою, проблеми неплатоспроможності підприємств, банкрутства потребують посилення дієздатності системи економічного контролю. Проблеми встановлення достовірності інформації, виявлення недоліків обліку, їх локалізації та оцінки, ринкові відносини посилили потребу споживачів в інформації про ділову активність підприємств, підтвердження достовірності даних їх обліку та звітності. Ця потреба привела до застосування незалежної форми фінансово-господарського контролю-аудиту.

Аудит, як складова системи економічного контролю, самий «молодий» в цій системі. Сучасний аудит - це особлива організаційна форма економічного контролю. Практика його застосування включає на сьогодні 26 років із введенням 22 квітня 1993 р. Закону України «Про аудиторську діяльність», який визначає правові засади здійснення аудиторської діяльності в Україні і спрямований на створення системи незалежного фінансового контролю з метою захисту інтересів власника .

Аудит в Україні регулюють закони України, міжнародні стандарти аудиту, Кодекс етики професійних бухгалтерів та затверджені Аудиторською палатою України (АПУ): Статут, Положення про регіональні відділення, Положення про спостережну раду, Положення про сертифікацію осіб, Положення про реєстрацію суб'єктів аудиту та ін.

Роль аудиту в системі економічного контролю полягає у посиленні контролю у ринкових умовах господарювання та захисті інтересів власника. Під власником слід розуміти і власника самого підприємства, що складає і подає звітність; і власників – користувачів цієї звітності, а саме кредиторів, інвесторів, інших партнерів підприємства.

ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Надія Томілова

Білоцерківський національний аграрний університет, Біла Церква, Україна

Email: ntomilova1984@gmail.com

Значення обліково-аналітичного забезпечення сталого розвитку сільськогосподарських підприємств важко переоцінити. Ці два об'єкти є взаємопов'язані та взаємозалежні. Результативність управління підприємства в значній мірі визначається якістю його обліково-аналітичного забезпечення. Значимість сталого розвитку підвищується с переходом до нової економіки – економіки знань. Вимоги до обліково-аналітичного забезпечення сталого розвитку в умовах економіки знань визначаються новим, якісно вищим рівнем управління і прийняття рішень, вибором цільових орієнтирів сталого розвитку, появою нових об'єктів обліку, розкриття інформації про яких в умовах глобального інформаційного середовища забезпечить прозорість компанії та адекватність системи управління процесами створення доданої вартості.

Як свідчить практика обліку в Україні, відсутність аргументації суспільством нових наукових парадигм, може зменшувати потребу ведення бухгалтерського обліку. Завдає шкоди розвитку національної системи обліку сталого розвитку та його звітності зміна бухгалтерського обліку під керівництвом спотворених інформаційних систем: на рівні підприємств – примітивна подвійна бухгалтерія, на рівні держави (галузі) – сумнівна статистика, економічно необґрунтований податковий облік. Відсутність наукового бачення розвитку обліку сталого розвитку та звітності призводить до появи недосконалого законодавства та інших нормативних документів. Нова парадигма сталого розвитку призводить до підвищення обліково-аналітичного забезпечення процесу формування звітності для власників та менеджерів сільськогосподарського підприємства з однієї сторони, та процесу управління, що задовольняє вимоги стейкхолдерів з іншої.